

Til *undervisningsministeren* (13/6 86) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren ud fra statsministerens oplysninger til folketingets politisk-økonomiske udvalg om, at de i handlingsplanen afsatte beløb til forskning er »nye penge«, oplyse baggrunden for de bebudede nedskæringer?«

Svar (1/7 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Med henvisning til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1268 af 13. juni d.å. skal det fremhæves, at samtlige statsinstitutioner i 1990 pålægges en produktivitetsbesparelse på ca. 2 pct.

Uafhængigt heraf er der allerede fra 1986 afsat betydelige ekstrabevillinger bl.a. til de såkaldte flaskehalsområder og til handlingsplanen for forskning og udvikling.

Der foregår som anført en stadig omprioritering af aktiviteterne mellem forskellige statslige udgiftsområder. For de højere læreanstalter må omstillinger bl.a. sikre, at der uddannes kandidater med de kvalifikationer, samfundet efterspørger, og at forskningen tilrettelægges, så den kan medvirke til at løse centrale opgaver, der er knyttet til den fortsatte tekniske udvikling. Handlingsplanen er udformet, så de nye bevillinger kan fremme forskeruddannelsen og forskning på områder, som viser sig særlig perspektivrige.

Spm. nr. S 1270

Til *undervisningsministeren* (13/6 86) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvordan forventes universiteterne og de højere læreanstalter at kunne varetage en rimelig planlægning og administration, når deres planlægning jævnligt væltes af nye besparelseskrav?«

Svar (23/6 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I foråret 1985 aftalte jeg med universiteterne og de andre højere læreanstalter, at institutionerne under direktoratet for de videregående uddannelser skulle have ½ års ekstra varsel om større besparelser, således at institutionerne kunne planlægge med en længere

tidshorizont. Aftalen er i praksis udmøntet via de såkaldte minimumsrammer, hvilket betyder, at institutionerne kan planlægge ud fra den ramme for BO 1, der er fastlagt ved BO-budgetteringen for det pågældende finansår. Ved BO-årsbudgetteringen for FFL 1986 blev der således fastlagt minimumsrammer for BO-årene. I praksis har det vist sig, at alle institutioner og hovedområder ved udarbejdelsen af FFL 1987 har ligget på eller ofte over denne minimumsramme. Institutionerne får også allerede nu udstukket minimumsrammer for 1988, så de ved, hvad de mindst kan regne med for dette år.

Ved BO-årsbudgetteringen for FFL 1986 var det sidste kendte BO-år 1989. Ved BO-årsbudgetteringen for FFL 1987 er der kommet et nyt BO 3 - 1990 - som ikke hidtil har været kendt. Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 1268, er der i 1990 en besparelse i forhold til 1989 på 101 mill. kr., men samtidig stiger den samlede ramme fra 1986 til 1990 med ca. 130 mill. kr. Sådanne mindre justeringer på længere sigt må man naturligvis forvente, da verden jo udvikler sig og de statslige udgiftsprioriteringer må tage højde herfor.

Produktivitetsbesparelsen på godt 2 pct. i 1990 er heller ikke uvarslet, som det er fremstillet i dagspressen, idet institutionerne under direktoratet for de videregående uddannelser allerede ved indkaldelsen af bidrag til FFL 1987 den 21. februar 1986 fik varsel om, at der måtte forventes generelle besparelser på 2,2 pct. af rammen i 1990 som følge af krav om produktivitetsforøgelser eller aktivitetsbegrænsninger. Der er altså givet et varsel på mere end 3 år. Endelig kan jeg oplyse, at besparelsen kun planlægges udmøntet på institutionerne med ca. halvdelen.

Jeg mener derfor, at universiteterne og de andre højere læreanstalter med de lange varsler i budgetteringen har betydelig bedre muligheder end de fleste andre områder for at foretage en rimelig planlægning, når de har fået et varsel på mere end 3 år om en ny besparelse på godt 1 pct.

Spm. nr. S 1271

Til *undervisningsministeren* (13/6 86) af:

Rahbæk Møller (SF):